

Nyhhetene fra London 5. og 6/9-42, kl. 19,30.

RUSSLAND: Slaget om Stalingrad fortsetter med uforminsket raseri. Luftwaffe bombarderer byen og des forsvar uopphørlig, men russerne slår tilbake bølge på bølge av tyske angrep. - V.Pock som har fått ordre om å innta byen, koste hva det koste vil, bruker minst 50 divisjoner og 2.000 tanks foruten masser av fly.

Søndagens kommuniké fra Moskva sier: Sydvest for Stalingrad var våre tropper opptatt i heftig kamp. Alle fiendtlige forsøk på å bryte gjennom til byen blir møtt med hårdnakket motstand. I løpet av dagen angrep tyskerne i et befestet avsnitt flere ganger uten å ha hellet med seg. - Meldinger fra Moskva sier at situasjonen blir stadig mer alvorlig. Fienden bringer fram nye reserver og søker etter svake punkter i de russiske linjer og forsøker å utvide sin kile for å nå Volga fra syd. (Nordvest for Stalingrad er tyske angrep slått tilbake og fiendtlige tanks og artilleri ble ødelagt av russisk artilleri.

I Vest-Kaukasus gjør Sovjets styrker til lands, til sjøs og i luften hårdnakket motstand mot det kraftige tyske framstøtet i retning av Novorossisk ved Svartehavet. - Kampene om oljefeltene i Grosnyj har begynt for alvor, men tyskerne holdes fremdeles av de russiske styrker. De fiendtlige enheter som tvang seg over en elv i dette område, ble revet opp.

På midtfronten har russerne vunnet en del terreng ved Resjev og tyskerne er påført store tap. Bl.a. har de mistet mange fly her. - En undervansbåt fra Sovjets ishavsflyte har senket en stor fiendtlig transportbåt til.

MIDTØSTEN: De britiske styrker i Egypt presser stadig på fienden som etter en ukens kamp nå har trukket seg tilbake til de stillinger han kom fra. Søndagens kommuniké sa at fienden fortsatte å trekke seg tilbake i det sydlige avsnitt under kraftig press fra britiske mobile kolonner og artilleri. Fiendens hovedstyrker er på ny tilbake vest for våre minefelter som han brøt igjennom i dag for en ukedagen. Siden da har de fiendtlige styrker i dette område som består av det tyske afrikakorps, hvoriblandt er den 15. og 21. panserdivisjon og den lette 90. divisjon, lidt alvorlige tap i tanks, kjøretøyer og soldater på grunn av uopphørlig press fra våre styrker til lands og i luften. Til tross for at han gjorde alt han kunne klarte ikke fienden å trenge gjennom vårt hovedforsvarssystem på noe punkt. - Britiske bombe- og jagerbombefly har fortsatt å angripe fienden i det sydlige avsnitt, men flyvirksomheten har avtatt en del over kampsonen. - Natt til søndag ble Tobruk angrepet av store bombefly. - Amerikanske og britiske bombefly har også angrepet mål på Kreta. -

Alle meldinger fra Egypt tyder på at Rommels forsøk ikke bare var oppklaringsforsøk i stor stil. Rommel forsøkte i virkeligheten å bryte gjennom det britiske forsvar, for å trenge inn i Egypt, men dette forsøk slo fullstendig feil.

Italienerne har forsøkt et kommandotokt i Nord-Afrika. I nattens mulm og mørke ble 14 italienske marinesoldater, landsatt fra sjøen bak de britiske linjer. De ble arrestert og tatt i forvaring av 4 egyptiske militære politikonsstabler. Ikke et skudd ble løsnet. - Torisdag natt ble en fiendtlig destroyer og 2 andre fartøyer skutt i brann og antakelig senket nord for Tobruk. -

VESTFRONTEN: En stor styrke britiske bombefly rettet natt til lørdag et kraftig angrep mot Bremen, som er Tysklands nest største havneby og et av sentrene for ubåtbygging. Det raste store brander etter angrepet.

I dagslys lørdag angrep amerikanske bombefly med sterk eskorte av jagerfly dokkene i Le Havre og jernbanepunkter i Rouen. - Alle bombeflyene kom tilbake i god behold. 2 tyske jagerfly ble skutt ned og 6 allierte jagere savnes.

Russerne bombet Ungarn og mål i Østpreussen natt til lørdag.

Natt til lørdag var det atskillig kanonild over stredet ved Dover. Britiske kanoner fyrte over kanalen og langtreckende fiendtlige batterier mellom Boulougn og Calais besvarte ilden.

HANS MAJESTET KONG HAAKON har tildelt 5 offiserer i Den Kgl. Norske Marine krigskorset med sverd, for på en særlig framragende måte å ha utmerket seg ved dyktig ledelse av sine fartøyer i kamp.

EN OVERIKST OVER 3 ÅRS KRIG TIL SJØS. (London Radio fredag morgen.)

I tre år har den britiske marine stridt, for en stor del alene, for å hindre Tysklands landstridskrefter i å vinne sitt mål, verdensherredømmet. I dag begyner den britiske marine å høste fruktene av sine anstrengelser med å bringe fram i stilling for det endelige angrep de veldige mengder av mannskap og våpen som må til for å bryte Tysklands militære makt.

Når dere hører at tusen bombefly har angrepet Tyskland, at amerikanske bombefly nå deltar i disse angrepene, at store amerikanske og kanadiske fullt utstyrte krigsstyrker nå kommer til Storbritannia, at veldige britiske styrker blir sendt sjøveien for å delta i slaget om Egypt, at Russland blir forsynt med både britiske og amerikanske våpen via den Persiske Bukt, og at et helt nytt jernbanesystem med britiske lokomotiver, vogner og skinner er sjept i Mellomøsten, så må man huske at det er den britiske marine som har stått for transporten. Man er nok avhengig av fly, men alle mest av skip. Det er skip som fører fram amerikanske og kanadiske soldater og deres utstyr. Det er skip som bringer det materielle sørgereis for å utføre Storbritannias egne styrker og det er skip, de mest verdifulle, tankskip, som bringer den olje som krigstiden er avhengig av.

Krigen til sjøs er således ikke lik krigen på det europeiske fastland hvor man kjemper om forholdsvis begrensede områder, der avlinger kan vokse og råneraler kan graves fram og som kan omgis med befestninger til støtte for de naturlige hindringer som oppblussende ild, fjell og skoger. - Til sjøs foregår krigen over alt, d.v.s. over alt hvor sjøtransporten går, siden målet for krigsførselen til sjøs er å opprettholde egne sjøveis forbindelser og forhindre fiendens.

Storbritannias strategi er således avhengig av blokaden som er en både defensiv og offensiv operasjon. Den ikke bare hindrer aksemaktene fra å bruke skipsfarvannene i Europa - foruten Østersjøen og det midtre Middelhav - men den forhindrer dem også fra å sende til havs de tunge skip som de har, til å senke britiske konvoyer ved kanonild.

Da denne krig begynte besto den kanadiske marine av 15 destroyere og en håndfull hjelpeskip, med andre ord, en marine som sto langt under i eks. den svenske og portugisiske. I dag har den kanadiske marine nesten 500 skip og 40.000 offiserer og mannskaper. Allikevel har den intet skip større enn en destroyer, og enda den har overtatt en tredjedel av konvoytjenesten mellom Storbritannia og Nord-Amerika, så har den intet skip som i kanonstyrke kan måle seg med den svenske marines kystforsvarsskip eller de spanske slagskip og kryssere, og allikevel er den som sagt en havgående flåte. - Hva er det som hindrer at den kan drives bort fra havet av tyske eller italienske skip? Hva er det som forhindrer "Tirpitz" å senke noen dusin av dens destroyere og korvetter på en trygg avstand av 20 mil? - Det som garanterer den kanadiske marines sikkerhet og sikkerheten til de andre eskadre og patruljestyrker fra det britiske imperium, er den britiske slagflåte, som til tross for aksens påstander om at den glemmer seg bort i nordlige farvann selv er årsaken til at den tyske marines tunge skip viskelig glemmer seg enda, fordi de ikke våger å stikke til sjøs og risikere et slag.

Mens den britiske marine dekker alle sjøforbindelser på alle hav og således fører krig over et uendelig meget større område enn det området som de tyske arméer kjemper seg fram over, så er det den britiske slagflåte som er nøkkel og deklaringen for alle disse omfattende operasjoner.

Hva kan Storbritannias fiende sette opp mot dette? En liten tysk slagflåte som ikke kan stikke til sjøs av frykt for fullstendig utslettelse, og en stor italiensk slagflåte som til tross for sin utmerkede strategiske stilling midt i Middelhavet, viser meget liten tilbøyelighet til å operere i øst eller Middelhavet og slett ingen lyst til å forlate Middelhavet for å kjempe på verdenshavene.

Uten dekning av en slagflåte ligger derfor aksemaktens handel og krigsførsel på de store hav fullstendig nøde og alt aksemaktens kan gjøre i stedet er å forsøke å legge hindringer i veien for Storbritannias sjøveis forbindelser ved hjelp av ubåter. Dette er en rent negativ krigsførsel, idet ubåtene hverken kan brukes til krigs- eller handels-transport. - I alle fall har de opplevet et alvorlig tilbakeslag etter at det er opprettet et effektivt forsvar av handelsen på den amerikanske Atlanterhavskyst og i det Karibiske Hav. - I fjor høst opplevde de også et tilbakeslag etter å ha hatt framgang om sommeren og våren. - Det skal bli interessant å se hvor sterke de vil vise seg å være den fjerde krigsvåren, da de uten støtte av noen tunge overflatekip, og med yngre og uøvet bemanning skal stå ansikt til ansikt med de forente nasjoners samlede sjømakt, som er ennå mer besluttet på å knekke ubåtfaren enn noen gang før.

For å erstatte krigstapene til de forente nasjoner setter Storbritannia og Amerika inn sin samlede kraft og dyktighet, og formannen i De Forente Staters sjøfartskommité kunne 2. sept. uttale at vi er på god vei til å nå vårt mål, nemlig å bygge 2.700 skip på tilsammen 24 mill. ton. Disse skipene er nå under bygning dag og natt på steder hvor det ikke lins noe som heter merkelegning, mens den tyske kringkaster sender ut appeller til nevnte menn om å holde seg til opplæring i skipsbygning, og det i de bombeutsatte tyske havner. - I grunnen har ikke Tyskland og Italia fulgt sitt bygningsprogram etter planene, hverken for krigs- eller handels-skip. Ved å organisere alt de kan for å støtte sine overbelastede jernbaner ved hjelp av skipsarten har de tapet eller fått alvorlig skadet over 2-1/4 mill. ton av skip bare i Middelhavet siden juni 1940.

Således er den britiske marine, som tar sikte på å beherske verdenshavene, i stand til å føre fram krigsmateriell til luft- og land-operasjonene for å knuse Tysklands makt i Europa, mens tyskerne hverken kan ødelegge skipsfarten til de forente nasjoner eller forsvare med sin kystmarine den skipsfart som de så iherdig forsøker å holde i gang langs egne og okkuperte kyster.

VVV VVV VVV

GUD BEVARE KONGEN OG FEDRELANDET.